Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (sedmého senátu)

30. září 2016 [1]

„Hospodářská soutěž — Zneužití dominantního postavení — Rozhodnutí konstatující porušení článku 102 SFEU — Stanovení ze strany přístavního orgánu města Split maximálních částek poplatků za přístavní služby týkající se vnitrostátního provozu — Zamítnutí stížnosti — Vyřízení věci orgánem pro hospodářskou soutěž členského státu — Nedostatečný zájem Unie“

Ve věci T-70/15,

Trajektna luka Split d.d., se sídlem ve Splitu (Chorvatsko), zastoupená M. Bauerem, H.-J. Freundem a S. Hankiewicz, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené C. Giolitem, C. Urraca Caviedesem a I. Zaloguinem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je žaloba založená na článku 263 SFEU a směřující ke zrušení rozhodnutí Komise C(2014) 9236 final ze dne 28. listopadu 2014, kterým se zamítá stížnost podaná žalobkyní v souvislosti s porušením článku 102 SFEU, jehož se údajně dopustil přístavní orgán města Split nebo článků 102 SFEU a 106 TFUE, jehož se dopustila Chorvatská republika nebo přístavní orgán města Split (věc AT.40199 – přístav Split),

TRIBUNÁL (sedmý senát),

ve složení, při projednávání, M. van der Woude, předseda, I. Ulloa Rubio (zpravodaj) a A. Marcoulli, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává tento

1 — Jednací jazyk: angličtina

Rozsudek[2]

Skutečnosti předcházející sporu *[omissis]*

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení *[omissis]*

Právní otázky

K pravomoci Tribunálu [omissis]

K věci samé [omissis]

K prvnímu důvodu, týkajícímu se pravděpodobnosti prokázání existence protiprávního jednání *[omissis]*

26 Zadruhé, pokud žalobkyně tvrdí, že Komise nesmí pro účely vyloučení zájmu Unie tvrdit, že [chorvatský] vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž (National Competition Authority [of Croatia], dále jen „VOHS“) již o věci rozhodoval, ani uznat, že čl. 13 odst. 2 nařízení č. 1/2003 se v projednávané věci neuplatní, je třeba připomenout, že toto ustanovení se stejně jako všechna ustanovení uvedeného nařízení týká situací, kdy se provádějí články 101 a 102 SFEU (rozsudek ze dne 21. ledna 2015, easyJet Airline v. Komise, T-355/13, EU:T:2015:36, bod 43).

27 Komise tedy může zamítnout stížnost na základě ustanovení čl. 13 odst. 2 nařízení č. 1/2003 jen, pokud byla prošetřena z hlediska pravidel unijního práva hospodářské soutěže (rozsudek ze dne 21. ledna 2015, easyJet Airline v. Komise, T-355/13, EU: T: 2015: 36, bod 44).

28 Avšak v projednávané věci – ačkoliv se účastníci řízení shodují v tom, že VOHS vycházel pouze z chorvatského vnitrostátního práva – je třeba uvést, že Komise v bodech 14 a 15 napadeného rozhodnutí pouze potvrdila tvrzení předložené žalobkyní v jejím dopise ze dne 19. srpna 2014, podle kterého ustanovení čl. 13 odst. 2 nařízení č. 1/2003 nebylo možné použít, protože VOHS se ve svém rozhodnutí vyjádřil pouze, pokud jde o vnitrostátní právo.

29 Komise se tedy v bodech 15 a 18 napadeného rozhodnutí správně domnívala, že čl. 13 odst. 2 nařízení č. 1/2003 se v projednávané věci nepoužije. *[omissis]*

33 Zatřetí, pokud jde o argument žalobkyně, podle kterého VOHS neuplatnil unijní právo a neuskutečnil užitečné vyhodnocení situace, jak to na jedné straně vyplývá z bodu 30 výše, žalobkyně nezpochybňuje, že ustanovení vnitrostátního práva, o které ona sama opírala svou stížnost, odpovídají článkům 101 a 102 SFEU. Je tudíž třeba mít za to, že závěry VOHS by byly shodné, i kdyby provedl analýzu z hlediska těchto článků.

34 Na druhé straně hospodářské subjekty, které jsou údajně obětí protiprávního jednání, nemohou považovat Komisi za odvolací orgán, který může zrušit rozhodnutí vnitrostátního orgánu, kterými nebylo vyhověno jejich stížnosti. Přezkum rozhodnutí orgánů pro hospodářskou soutěž členských států totiž přísluší jen vnitrostátním soudům, které mají zásadní roli při uplatňování unijních pravidel hospodářské soutěže (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. ledna 2015, easyJet Airline v. Komise, T-355/13 , EU:T:2015:36, bod 20).

2 — Jsou uvedeny pouze ty body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění považuje Tribunál za účelné.

[omissis]

K druhému důvodu, týkajícímu se tvrzení, podle kterého se vnitrostátní soudy a orgány jeví způsobilejší, aby rozhodly o vznesených otázkách *[omissis]*

52 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že jelikož Komise nemá zatím žádnou zkušenost se schopností chorvatských vnitrostátních soudů rozhodovat v takové věci, neboť Chorvatská republika je relativně novým členem Unie, měla tuto věc prozkoumat důkladněji, a to zejména proto, že žádný chorvatský soud zatím nepoužil unijní právo hospodářské soutěže.

53 Je třeba zdůraznit, že Chorvatská republika mohla přistoupit k Unii až poté, co splnila politická a hospodářská kritéria a závazky, které musí splnit státy, které jsou kandidáty na přistoupení k Evropské unii, jak byly stanoveny Evropskou radou v Kodani (Dánsko) ve dnech 21. a 22. června 1993. Tato kritéria od kandidátského státu vyžadují zejména schopnost plnit závazky vyplývající z přistoupení, především schopnost účinně provést pravidla, normy a politiky, které tvoří soubor právních předpisů Unie.

54 Proto v zásadě nelze zpochybnit schopnost chorvatských soudů uplatňovat právo Unie.

55 V důsledku toho je třeba v projednávané věci konstatovat, že žalobkyně nepředložila žádný konkrétní důkaz, na jehož základě by bylo možné prokázat neschopnost chorvatských soudů posoudit dotčenou situaci. *[omissis]*

K třetímu důvodu, týkajícímu se vlivu na fungování vnitřního trhu *[omissis]*

Ke skutečnosti, že Komisi byly podány další stížnosti týkající se téže věci *[omissis]*

K nákladům řízení *[omissis]*

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (sedmý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Trajektna luka Split d.d. se ukládá náhrada nákladů řízení.

Van der Woude Ulloa Rubio Marcoulli

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 30. září 2016.

Podpisy